

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Petro Lectori. 177.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Πέτρος μαρτύρου. ροζ.

Petro Lectori. 177.

Εἰ καὶ τὸ ἰατρῆον, ὃ βέλπτε, κοινοῦ, καὶ τὰ βοηθήματα πάνι παρέκειται, ἀλλ' οὐ τῆς ἢ θεραπείας οὐκ ἔστι κοινή, ἐπειδὴ τὸ ἴδιον τῶν ἁμαρτιῶν παρομοιωσιν γίνεται. ὁ μὲν γὰρ μεταχειρισάμενος τὸ βοήθημα, καὶ ὄψιν τῶν τραύματι, ἀπάνατο τῆς ἰατρίας, ὁ δ' ἀμελήσας, μῦλον καὶ ἀργαλέωτερον εἰργάσατο τὸ νόσημα, καὶ εἰς τὴν ἐλεεινοτάτην κατέπεσε τελευτή. μή τοίνυν ἀλγῶν θεραπείαι, ἀλλὰ φεραμένη τὰς πικρὰς τῆς τοιαύτης ἰατρίας μεθόδους. ἠδιστα μὲν γὰρ ὑπεροχὴν ἀποτίθει τὸν καρπὸν. ἀνάγκη γὰρ τὰ ἀλλοτρίως πηλοθέντα πόνοις ἀφαιρῆσαι, καὶ τὰς ἡτίας κινδύνοις πολλοῖς ἀμαρτῶσαι.

Θωμᾶ μονάχου. ρου.

Ἐξελίξω μὲν τὴν οὐκ ὀσιότητα, ὃ μυστοποιεῖας ἱερῶν τεύχεος, οὐκ ἔστι παρομοιωσιν τῆς λήθης ἄξια καὶ βαθείας σιγῆς. ἐπειδὴ δὲ τὴν ἑστὴν ἀντιφρασίαν εὐσεβῆς καλεῖται ἀσέβεια, διὸ ἰσχυρῶς ἐξεβαγῶδησαι, ὅτι δὴ Καρήμενα, τὸν ὄντα τὸ ἀοιδίου Ἀμμωνίου τὸ ὄνομα ὁπισκοπῆς, ὅτι τῶν μεγάλων ἐγκλήμασι καθαρεύεται, καὶ ὡς ἀναγνώστῳ ἐδέξαστο ἡ ἀφ' ἑαυτοῦ οὐκ οἶδ' ὅπως ἐχειροτόνησε τὴν καὶ τῶν ἐξωθεν νόμων δοθέντων διὰ τὴν ὄντα, τοσοῦτον εἰς τὴν ἱερῶν μυστηρίων ὑπερῆσαν ἀδείας χερσὶν ὡς ἀσέβεια. ἀλλ' οὐ τὸ ἴδιον μέγα ἔστι, καὶ τοῖς βελομένοις, διχασμὸν ἀήθλου. εἰ γὰρ καὶ, ὡς ἔφησεν, ἕκαστος τῶν ἐγκλημάτων ἑπὶ μέγιστον ἦν, ὡς μὴ μόνον καθαρεύσεως ἀξίον εἶναι τὸν δράσαντα, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀφ' ἑαυτοῦ ὑπερῆσαν πηλοῦσαι. ἀλλ' οὐκ ἔστι ἀρρητὸν ὅτι ἀμείνον ἂν ἦν. ῥηθῆναι γὰρ ἐφέλει, ὅσα ἀξιάχιστα, καὶ εἰς διχασμῶν καὶ σφραγισμῶν τοῖς ἀκροαμένοις ἀλείφει.

Et si medicinae officina communis est, vit optime, communiâque omnibus adiumenta propoſita ſunt: nō tamen propterea curatio ipſa communis eſt: quandoquidē pro vrentium voluntate atque animi inſtituto efficitur. Etenim qui auxilium adhibuit, ac vulnere impoſuit, ex medicamento fructum capit. Qui autem id facere neglexit, maiorem grauiorēque morbum reddit, ac miſerrimo ſine vitam claudit. Quocirca ne ad curationē animis diſcruciamur: verūm amarulentas huiuſmodi medicinae artes feramus. Iucundiſſimum enim fructum poſtea res hæc paritura eſt. Neceſſe quippe eſt peccata ea, quæ per ſocordiam contracta ſunt, laborum ope delere atque extinguere: cladēſque acceptas periculis multis ſarcire.

Thoma monacho. 178.

Sanctitatem quidem tuam, improborū odij ſacroſanctū delubrū, ea, quæ obliuione, atque alto ſilentio digna ſunt, ſilentio mandare oportebat. Quoniam autem Euſebij (ſic enim per antiſphraſim appellatur) impietatem graue in modum exaggeraſti, quod Chæremone, à claro viro ac verē Epifcopo Ammonio obſequatur maxima crimina de gradu deſectum, & vt Lectore exceperit, & neſcio qua cauſa ductus Diaconum creauerit: id ſcilicet molitus, vt qui etiam iuxta externarum legum decreta, ſupplicio dignus erat, ad ſacroſanctorum myſteriorum miniſterium intrepidē ſe conferret: ob eam cauſam, ne cupiens quidem, cōquerendum eſſe duxi. Quamuis enim, vt abs te dictū eſt, quoduis horum criminum vſque ad eodē grauē atque atrox ſit, vt qui hoc admiferit, non modō exauthōrari, ſed etiā capite mulctari mereatur: tamen id tacitū tepere præſtitiffet. Nam ea demum dici debent, quæ auditu digna ſunt, atque ad iuſtitia & caſtitaſis ſtudium auditores acunt, ac tanquam inungunt.